

vilde have det nedlagt snarest muligt. Nu ved jeg vel, at vi have en Commissionsbetænkning liggende her af 2den November 1865, som er medunderffreven af det ærede Medlem for Slagelse, og hvorefter den ene Deel af Commissionen — og her findes Navnene Jonnesbech, Fenger og Mourier-Petersen — samtidig med at afgive en Erklæring, der gaaer ud paa, at man snarest mulig bør nedlægge Statsstutteriet, udtaler Muligheden af, at man maaffee kunde faae en privat Mand til at gaae ind paa en Forpagtning af det Hele, men jeg troer ikke, at man kan sige, at denne Idee er kommen videre, og har man endogaa tænkt paa den udover det Tidspunkt, da Commissionens Betænkning blev afgiven, saa har dette Spørgsmaal jo nu fundet sin Besvarelse i Folkethinget ved den 3die Behandling af Stutteriloven den 18de Januar 1866, hvor det blev vedtaget med 66 Stemmer imod 2, at Stamtutteriet skulde fuldstændigt nedlægges. Altsaa mener jeg, at denne Sag er forklaret, og at der ikke kan være nogenjomhelst Forpligtelse for Nogen til at komme med en Lov som denne, en Lov, der i, hvad jeg tør tillade mig at kalde det Fornuftige, staaer langt tilbage for Commissionens Indstilling eller Tanke om, hvad der muligen kunde udrettes. — Maa jeg nu tillade mig ganske kortelig at anføre, hvad jeg har at bemærke om de forskjellige Paragrapher i Loven. Det er meget rigtigt bemærket af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (C. B. Rimestad), at Loven kunde være god nok, naar den blev indskrænket til § 1, hvorved Stutteriet ophæves, og Resten af Loven bortfaldt; jeg for mit Vedkommende kunde da meget godt gaae ind paa den. § 2 begynder saaledes: „Saafremt der forinden 1ste Januar 1871 fra Private fremkommer Tilbud“ osv. Det er dog en noget besynderlig Stilling, der fremkommer ved, at vi skulle tænke os nogle Private, een eller flere, — der nævnes ikke hvormange. Der siges heller ikke, om disse Private skulle være Herrer eller Damer, og man kunde jo dog tænke sig, naar det var Herrer, der gik ind paa denne Forpagtning, at det blev deres Søner, der kom til at fortsætte den, og det forekommer mig der-

for nødvendigt at sige nogle Ord til, for at sikkre os mod, at disse Forpagtere forsvinde paa een Gang. Der er heller ikke i Loven Tale om, at der skal stilles Sikkerhed, men det kunde der maaffee ogsaa være Grund til at fordrø, da det ikke er ubetydelige Eiendomme, der er Tale om at overlevere, og man jo ellers i andre Tilfælde er meget forsigtig, naar man paa Statens Vegne bortforpagter eller sælger. Der blev sagt af den høitærede Minister, at i finantfiel Henseende var dette Lovforslag af forsvindende Størrelse, ja Statskassen fik endogaa directe en Indtægt af 500 Rd. Man kan jo gjøre et Regnestykke op paa mange forskjellige Maader, men jeg kan ikke indrømme Rigtigheden af det Regnestykke, der her er opgjort, ligesom jeg heller ikke kan bisalde, at man vil give det Udseende af, at denne Lov i finantfiel Henseende er saa saare uskyldig. Man skal give Forpagteren Forløb ved Stutteriet, der udgjøre mindst 400 Edr. Land, foruden nogle Bænger og noget Dverdbrev, og skjøndt jeg nu ikke er bekendt med, hvad dette notagtigt betyder i finantfiel Henseende, saa holder jeg mig dog overbeviist om, at den Forpagtning, der her er foreslaaet, er 4,000 Rd. ringere, end hvad man ellers kunde faae i Forpagtning af disse Eiendomme. Jeg har endogaa hørt Tabet taxere til meget Mere, men jeg vil blive ved det mindre Tal, 15 Rd. pr. Tønde Land, altsaa 6,000 Rd. for det hele Areal. Derfor nu ærede Medlemmer blot ville foretage den simple Regning, hvad 2,000 Rd. halvaarligt, satte ud til 5 pCt. Rente, ville udgjøre efter 20 Aars Forløb, vil man komme til en Capital af 138,000 Rd., og naar man tager Værdien med af de Heste, der overleveres, af Inventariet og af Materialet fra de overflødige Bygninger, beregnet i Alt til 20,000 Rd., og saa endvidere føier dertil det contante Tilskud af 15,000 Rd., saa faaer man efter Forløbet af 20 Aar, naar vi regne, at vi faae de 20,000 Rd. igjen, et Tab af 74,000 Rd. Det kan jo ikke nægtes, at, naar jeg har Pengene, sætter dem ud og lægger Rente til Rente, saa faaer jeg et saadant Beløb ud, og skjøndt jo de Summer, der er Tale om, fordeles paa en længere Aar-